

वा०रा०

॥ २० ॥

तंत्रीलयवत् तंत्रीशब्दसदृशं ॥ विश्रुतार्थं विशेषतः श्रुतमात्रेण अर्थबोधजनकं यथाभवतितथा अतिशयेनागायतामित्यन्वयः ॥ सर्वगात्राणि श्रोतृणां सर्वगात्राणि हृदयन्
रोमांचादिप्रादुर्भावेन आनंदानुभावनसमर्थानिकुर्वन् ॥ मनस आह्लादोनाम निद्रायामिव विस्मृतान्यव्यापारता ॥ हृदयानि हृदयमिति हृदयं इत्युपनिषन्निर्वचनात् हृदयं प्रत्यगा
त्मा उपाधिभेदाद्बहुवचनं तस्य ह्लादोनाम तत्सुखभोगः ॥ ३४ ॥ श्रोत्रं कर्णशङ्कुली तदाश्रयं श्रोत्रेन्द्रियं तस्य सुखं ॥ अथाख्यानस्य श्रवणे प्रयोजनमुपदिशन् पुनरपिलक्ष्म
णादीनत्यादरेण श्रवणार्थं प्रेरयति ॥ इमाविति ॥ तत् तस्मात् ॥ महातपस्विनौ आश्रमवासात्तपोयुक्तौ ॥ स्वरूपतस्तु आजानुबाहुत्वादिपार्थिवलक्षणान्वितौ मुनिशिष्यत्वा

वा०का०

तंत्रीलयवदत्यर्थं विश्रुतार्थमगायतां ॥ हृदयन्सर्वगात्राणि मनांसि हृदयानि च ॥ ३४ ॥ श्रोत्राश्रयसुखंगेयंतद्वभोजनसंसदि ॥
इमौ मुनी पार्थिवलक्षणान्वितौ कुशीलवौ चैव महातपस्विनौ ॥ ममापितद्भूतिकरं प्रचक्षते महानुभावं चरितं निबोधत ॥ ३५ ॥

॥ २० ॥

चमुनी इमौ प्रबंधस्य गायकौ चरितं गेयं काव्यं च ॥ महानुभावं शब्दार्थालंकारललितसंदर्भत्वादिवैभवेन सार्वभौमविषयत्वेन च महावैभवं अतः निबोधत आदरेण शृणुत ॥
किंच यतः तत्काव्यं तच्छ्रवणं च ममापि भूतिकरं इहामुत्राभ्युदयकरं प्रचक्षते अनेककल्पजीविनोदृद्धाः ॥ पूर्वपूर्वरामायणस्य तैस्तत्फलत्वोक्त्या अस्यापितत्फल
कत्वमिति भावइति प्रांचः ॥ वस्तुनो मम चरितं मत्संबंधितच्चरितं मच्चरितार्थप्रतिपादकं तत् लोकोत्तरं काव्यं निबोधत यतस्तत् श्रोतृणां भूतिकरमपि भुक्तिमुक्तिदम
पि प्रचक्षते पूर्ववत् ॥ श्रवणमात्रेण सर्वगात्राह्लादाद्यपिशब्दप्राप्तं अतएव महानुभावं महाप्रभावं अस्य श्लोकस्य लक्ष्मणादीनामेतच्छ्रवणप्रवर्तकार्यकत्वेनैव मेवास्य
व्याख्योचितेति द्रष्टव्यं ॥ ३५ ॥